

Maske

– GürhanGürses · 11 Kasım 2011

Bakacak yüz kalmadı memlekette. Çarşıda pazarda işte güçte sağda solda kıyıda köşede aynı adamın farklı yüzleri tecelli ederken gözlerimize "bu kadar da olur mu el insaf" diyeceği gelir naçizane kalbimin? Bu kadar da olur mu? Bal gibi de oluyor işte. Mehmet Akif Ersoy: " İkiyüzlüleri sever hale geldim. Çünkü yaşadıkça yirmi yüzlü insanlar görmeye başladım. " diye boşuna haykırmamıştır evvelden. Ol nebinin kokusunu arzu ederken mevcudatta kokusuz kaldık. Ol Yusuf'un yüzünü ararken cemi mahlûkatta yüz­süz kaldık. Ol Yakup'un nazarını ararken cümle yaratılandan nazarsız kaldık. Âdem ve Havva'dan sürgün veren insanlık aslına sadık kalmayıp türlü hayali esvapları yüzüne örterek bir palyaço halinde, bir şaklaban hüviyetinde yüz sürgünleri vermektedir.

Velhasıl bir güzel yüze, bir güzel nazara, bir güzel kokuya hasret kaldık.

Ahir zamana kaldık, cemalsiz kaldık.

Asıl yüze mahrum kaldık. Bir bin veren yüze kaldık. Ne yüzler varmış ki aslında yüz değil! Çıkar babam çıkar, kaç don giyilmiş üst üstte, kaç çorap çekilmiş üst üstte; o misal. Şimdi bu maskeleri birer birer çıkartalım ve ünlemlerimize bakalım. Birinci yüz, aklımızda kalandır; her daim hatırladığımız.

İkinci yüz, artık hoş gördüğümüzüdür alıştığımız.

Üçüncü yüz, "eh işte"lik yüzdür idare ettiğimiz.

Dördüncü yüz, "olabilir"lik yüzdür ihtimal verdiğimiz.

Beşinci yüz, "yok yahu"luk yüzdür şaşırma­ya başladığımız.

Altıncı yüz, "yok olamaz"lık yüzdür imkân vermediğimiz.

Yedinci yüz, "yok yok"luk yüzdür aklımız uygun gelmeyen.

Sekizinci yüz, "hadî ordan"lık yüzdür yalan kabul ettiğimiz.

Dokuzuncu yüz, "vav"lık yüzdür aklımızı alan.

Onuncu yüz, "oha"lık yüzdür gördüğümüz.

On birinci yüzlük, "yok deve"lik yüzdür şahit olduğumuz.

On ikinci yüz, "çüş"lük yüzdür bu kadarı da olmaz dediğimiz.

Gider bu yüzler; çünkü ederi var memlekette, gideri var piyasada.

Tanıdık yüz kalmadı; herkes

maskeli, herkes ikinci yüzünü, üçüncü yüzünü, dördüncü yüzünü kullanıyor. Hayatın A ve B yüzü gibi

olduk. Müdüre ayrı yüz, eşe ayrı yüz, arkadaş­a ayrı yüz. Yüzsüzlüğün daniskası, şahikası, dik alası...

Maske üstüne maske, yüz üstüne yüz... Bu deryada yüz babam yüz.

İnsanlık sanki maskeli baloda...

Yalan maskesi...

İhanet maskesi...

Dedikodu maskesi...

Adam kayırma maskesi...

Adam dolandırma maskesi...

Önce bir gözü sonra diğer gözü kör olan birisi, şair arkadaşına

demiş ki:

"Bende artık insan yüzüne bakacak göz kalmadı." Şairin cevabı şöyle olmuş:

"Merak etme zaten bakacak yüz de kalmadı." Bir iş fikri olarak şunu ifade edebilirim. Maskecilik en fazla prim yapacak olan meslektir bugün. Bire on, ona yüz, yüze bin verir. Garantilidir; çünkü insanların ihtiyacı vardır. Üniversiteler "Maskecilik" bölümünü açmalı, yeni bir istihdama gidilmelidir.

Bir bin veren yüze kaldık. Ne yüzler varmış ki aslında yüz değil! Çıkar babam çıkar, kaç don giyilmiş üst üstte, kaç çorap çekilmiş üst üstte; o misal. ne Bakacak Göz Kalmadı..

Şairin Cevabı : " Merak Etme Zaten Bakacak Yüz de Kalmadı..! "